κυριακάτικη δημοκρατία

Είδος: Εφημερίδα / Κύρια / Πολιτική / Κυριακάτικη
Ημερομηνία: Κυριακή, 16-02-2014
Σελίδα: 15
Μέγεθος: 1181 cm ²
Μέση κυκλοφορία: 16010
Επικοινωνία εντύπου: 2130170400

Λέξη κλειδί: ΥΓΕΙΑ

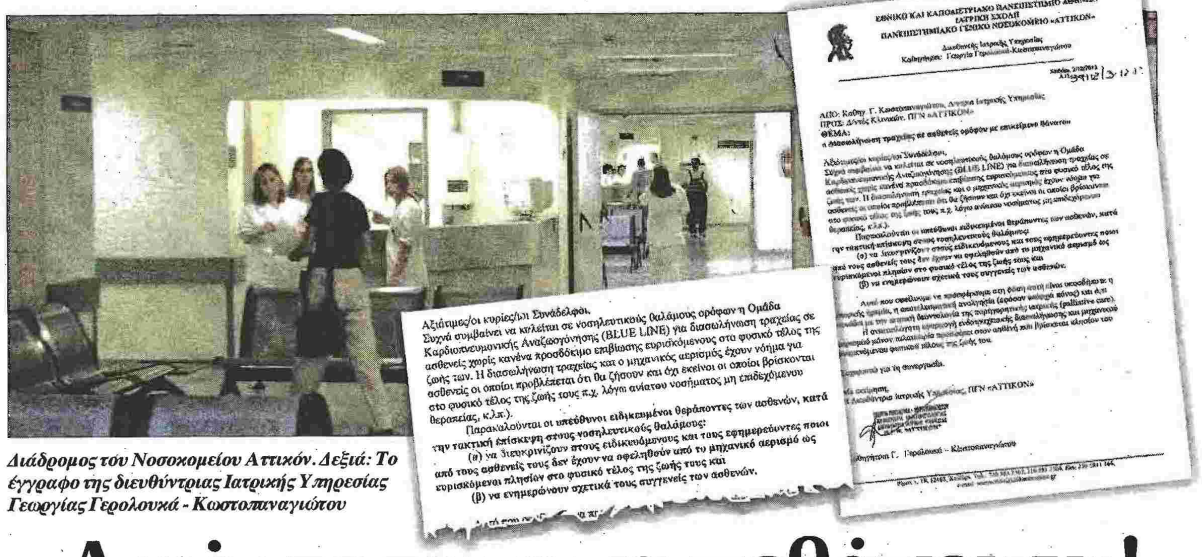

Διάδρομος του Νοσοκομείου Αττικόν. Δεξιά: Το έγγραφο της διευθύντριας Ιατρικής Υπηρεσίας Γεωργίας Γερολουκά - Κωστοπαναγιώτου

«Αφήστε τους να πεθάνουν»! Εγγραφο-σοκ στο Αττικόν

Η Γ. Γερολουκά - Κωστοπαναγιώτου, διευθύντρια Ιατρικής Υπηρεσίας του νοσοκομείου, καλεί τους γιατρούς να μην προβαίνουν στη μηχανική υποστήριξη -με «διασωλήνωση τραχείας»- των ασθενών «με επικείμενο θάνατο». Απίστευτη εντολή μνημονιακής τρέλας

Μακάβριες αποφάσεις καλούνται να εφαρμόσουν γιατροί σε μεγάλα νοσοκομεία, «επιταχύνοντας» τον θάνατο ασθενών, με αμφιλεγόμενα επιστημονικά προσχήματα που στην πραγματικότητα υποκρύπτουν λόγους οικονομικών περικοπών...

Η **«κυριακάτικη δημοκρατία»** αποκαλύπτει σήμερα ένα απίστευτο έγγραφο της διευθύντριας Ιατρικής Υπηρεσίας του Αττικόν -ενός εκ των μεγαλύτερων νοσοκομείων του λεκανοπεδίου και της Ελλάδας-, με το οποίο ζητεί από τους διευθυντές όλων των κλινικών και τους γιατρούς να μην προβαίνουν στη μηχανική υποστήριξη -με «διασωλήνωση τραχείας»- των ασθενών «με επικείμενο θάνατο»!

Το έγγραφο είναι πρόσφατο, καθώς έχει ημερομηνία 3 Δεκεμβρίου 2013, και παραμένει σε εφαρμογή μέχρι σήμερα, χωρίς πάντως να είναι γνωστό σε ποιον βαθμό οι γιατροί, που έχουν δώσει τον όρκο του Ιπποκράτη και δεσμεύονται από τη συνείδησή τους, το υλοποιούν.

Η υπογραφή στο έγγραφο είναι της Γεωργίας Γερολουκά - Κωστοπαναγιώτου, η οποία μάλιστα είναι καθηγήτρια της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, και το θέμα του τιτλοφορείται ως εξής: «Διασωλήνωση τραχείας σε ασθενείς ορόφου με επικείμενο θάνατο».

Το φυσικό τέλος

Οπως αναφέρει συγκεκριμένα προς τους συναδέλφους της γιατρούς, «συχνά συμβαίνει να καλείται σε νοσηλευτικούς θαλάμους ορόφων η Ομάδα Καρδιοπνευμονικής Αναζωογόνησης (BLUE LINE) για διασωλήνωση τραχείας σε ασθενείς χωρίς κανένα προσδόκιμο επιβίωσης, ευρισκόμενους στο φυσικό τέλος της ζωής των».

Στη συνέχεια αποφαίνεται ότι «η διασωλήνωση τραχείας και ο μηχανικός αερισμός έχουν νόημα σε ασθενείς οι οποίοι προβλέπεται ότι θα ζήσουν και όχι σε εκείνους οι οποίοι βρίσκονται στο φυσικό τέλος της ζωής τους, π.χ. λόγω ανίατου νοσήματος μη επιδεχόμενου θεραπείας κ.λπ.»

Και ακολουθεί η εντολή:

«Παρακαλούνται οι υπεύθυνοι ειδικευμένοι θεράποντες των ασθενών κατά την τακτική επίσκεψη στους νοσηλευτικούς θαλάμους:

α) να διευκρινίζουν στους ειδικευόμενους και τους εφημερεύοντες ποιοι από τους ασθενείς τους δεν έχουν να ωφεληθούν από τον μηχανικό αερισμό ως ευρισκόμενοι πλησίον στο φυσικό τέλος της ζωής τους και

β) να ενημερώνουν σχετικά τους συγγενείς των ασθενών».

Για να δικαιολογήσει όλα τα παραπάνω η κυρία Κωστοπαναγιώτου, καταλήγει ως εξής:

«Αυτό που οφείλουμε να προσφέρουμε στη φάση αυτή είναι οπωσδήποτε η επαρκής ηρεμία, η αποτελεσματική αναλγησία (εφόσον υπάρχει πόνος) και ό,τι συνάδει με την ιατρική δεοντολογία της παρηγορητικής ιατρικής (palliative care).

Η αναιτιολόγητη εφαρμογή ενδοτραχειακής διασωλήνωσης και μηχανικού αερισμού μόνον ταλαιπωρία προσφέρει στον ασθενή που βρίσκεται πλησίον του αναμενόμενου φυσικού τέλους της ζωής του».

Καθώς από επιστημονικής και δεοντολογικής πλευράς το ζήτημα που εγείρεται είναι μείζον, η σκοπιμότητα μιας τέτοιας εντολής, όπως εκτιμάται, συνδέεται περισσότερο με τις περικοπές που επιχειρούνται σε αυτές τις εποχές μνημονιακής τρέλας και στον χώρο της Υγείας.

Προφανώς για κάποιους, που θεωρούν την οικονομία των αριθμών σημαντικότερη από τη ζωή των ανθρώπων, αν αυτό στέλνει ταχύτερα στον θάνατο και ασθενείς «οι οποίοι δεν προβλέπεται ότι θα ζήσουν» είναι λεπτομέρεια...

Τους ζητεί χωρίς αιδώ να παραστήσουν τον Θεό

Ακόμη και όσοι δεν έχουν ιατρικές γνώσεις αντιλαμβάνονται ότι μόνο όποιος διαθέτει θεϊκές ή υπερφυσικές ικανότητες μπορεί να προβλέψει πότε «επίκειται» ο θάνατος ενός ανθρώπου, έστω και βαριά ασθενούς. Υπάρχουν μάλιστα και διεθνώς πολλές περιπτώσεις ασθενών οι οποίοι, ενώ «δεν προβλεπόταν ότι θα ζήσουν» -κατά την έκφραση του ακατανόητου αυτού εγγράφου-, τελικώς κέρδισαν τη μάχη και ύστερα από μακρύ χρόνο θεραπείας και μηχανικής υποστήριξης ανένηψαν. Ιατρικοί παράγοντες εξέφραζαν επίσης την έκπληξή τους, διότι δεν είναι γνωστό να έχει υπάρξει άλλοτε τέτοια εντολή από γιατρό -και δη πανεπιστημιακού επιπέδου- με την οποία να καλεί συναδέλφους του να υποδυθούν τον Θεό και να αποφασίσουν εκείνοι πότε θα κοπεί το νήμα της ζωής ενός ανθρώπου. Αλλωστε και στις περιπτώσεις με ανίατα νοσήματα οι συγγενείς των ασθενών είναι εκείνοι που παίρνουν συχνά τις βαριές αποφάσεις και κανείς άλλος.

Μέγα θέμα και με τη διπλοθεσίτισσα αναπληρώτρια διοικήτρια Λαμπ. Καρπούζου

Η ΙΣΤΟΡΙΑ του Νοσοκομείου Αττικόν είναι «πονεμένη» εδώ και πολλά χρόνια. Το τελευταίο διάστημα έχουν σημειωθεί ωστόσο νέες πρωτοφανείς καταστάσεις. Φαίνεται μάλιστα ότι ο κύκλος των προβλημάτων δεν έκλεισε με την απομάκρυνση της διοίκησης Λαμπίρη, που είχε τοποθετηθεί το 2010 επί κυβέρνησης Παπανδρέου...

Κατά τη διανομή των διοικήσεων των (ανά την Ελλάδα) νοσοκομείων μεταξύ Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ, πριν από μερικούς μήνες, η Χαριλάου Τρικούπη (που κατά τα λοιπά είναι άδεια και αραχνιασμένη) τοποθέτησε ως αναπληρώτρια διοικήτρια στο Αττικόν τη Λαμπρινή Καρπούζου. Ομως οι αυλικοί του Ευάγγελου Βενιζέλου που την πρότειναν (εκθέτοντας τελικά και τον ίδιο!) ως καθηγήτρια ΤΕΙ για τη θέση αυτή «αγνόησαν» ένα πρώτο σοβαρό κώλυμα που αντιμετώπιζε. Η ίδια είχε εργαστεί και στο παρελθόν επί διοίκησης Ροϊλού (με αδιευκρίνιστη εργασιακή σχέση) στο ίδιο νοσοκομείο, ενώ ως στέλεχός του είχε μιλήσει για το real estate των νοσοκομείων και σε εκδήλωση στην Κέρκυρα το 2007. Ομως ο νόμος ορίζει σαφώς ότι «δεν δύναται να κατέχει θέση διοικητή ή αναπληρωτή διοικητή νοσοκομείου όποιος είχε ή έχει εργαστεί ή υπηρετήσει στο νοσοκομείο αυτό». Πώς ξεπεράστηκε επομένως ο περιορισμός αυτός;

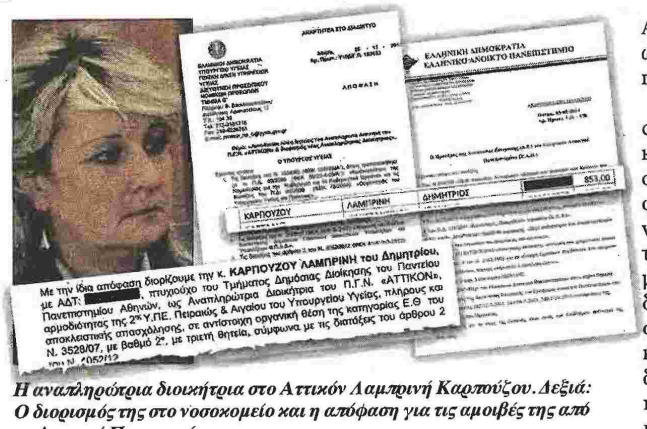

Η αναπληρώτρια διοικήτρια στο Αττικόν Λαμπρινή Καρπούζου. Δεξιά: Ο διορισμός της στο νοσοκομείο και η απόφαση για τις αμοιβές της από το Ανοικτό Πανεπιστήμιο

Τελικώς, ο υπουργός Υγείας Αδωνις Γεωργιάδης υπέγραψε στις 26 Νοεμβρίου 2013 τον διορισμό της κυρίας Καρπούζου ως «πτυχιούχου του τμήματος Δημόσιας Διοίκησης του Παντείου» στη θέση της αναπληρώτριας διοικήτριας «πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης με τριετή θητεία».

Παρά ταύτα, και αυτό το σκέλος παρουσιάζει προβλήματα. Αν και «πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης», η κυρία Καρπούζου εμφανίζεται ότι συνεχίζει να δραστηριοποιείται στο πλαίσιο του Ανοικτού Πανεπιστημίου Πατρών ως μέλος του Συνεργαζόμενου Εκπαιδευτικού Προσωπικού (ΣΕΠ).

Συγκεκριμένα, στις 3 Φεβρουαρίου 2014 ο πρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής του πανεπιστημίου Χ. Κοκκώσης υπογράφει απόφαση με την οποία δίνονται συνολικά 916.341 ευρώ «για την παροχή εκπαιδευτικού έργου μελών ΣΕΠ για τη χρονική περίοδο 01/01/2014 - 31/01/2014». Στη σχετική κατάσταση εμφανίζεται και το όνομα της αναπληρώτριας διοικήτριας του Αττικόν Λ. Καρπούζου για το ποσό των 853 ευρώ, που αντιστοιχεί στον μήνα Ιανουάριο 2014. Επίσης, έχει προηγηθεί άλλη απόφαση του κ. Κοκκώση, στις 22 Ιανουαρίου 2014, που καθορίζει τις συναντήσεις μελών του ΣΕΠ του πανεπιστημίου με φοιτητές για το διάστημα 24-26 Ιανουαρίου. Σε αυτήν την απόφαση η κυρία Καρπούζου εντέλλεται να κάνει τη δική της συνάντηση, τετράωρης διάρκειας, με τους φοιτητές, στις 25 Ιανουαρίου στην Πάτρα, στο πλαίσιο των υποχρεώσεων των μελών ΣΕΠ για «ομαλότερη πορεία διεξαγωγής των σπουδών».

Δημιουργείται επομένως το ερώτημα πώς επιτρέπεται στην κυρία Καρπούζου να ασκεί και δεύτερη δραστηριότητα, αν και ορκίστηκε ως πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης; Θα μπορούσε να την ασκεί αμισθί; Αυτό όμως δεν προκύπτει από τις αποφάσεις του κ. Κοκκώση, που έχουν αναρτηθεί στη Δι@ύγεια.

Σε κάθε περίπτωση, ο νόμος ορίζει σαφώς ότι και για τους πανεπιστημιακούς (αν ήθελε να θεωρηθεί ως παραπλήσια η ιδιότητα της συνεργαζόμενης με το Ανοικτό Πανεπιστήμιο) επιβάλλεται αναστολή καθηκόντων τους, όταν διορίζονται διοικητές ή αναπληρωτές διοικητές σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Ποια εξήγηση επομένως υπάρχει; Και αν έχει βρεθεί κάποιο παράθυρο που καθιστά τη διπλή απασχόληση νομότυπη για έναν δημόσιο λειτουργό, πόσο δεοντολογικό και ηθικό είναι κάτι τέτοιο, ιδιαίτερα αυτήν την εποχή; Πάντως το θέμα έρχεται και στη Βουλή με ερώτηση του βουλευτή Βασ. Καπερνάρου.

www.clipnews.gr